

Julekalender 2012

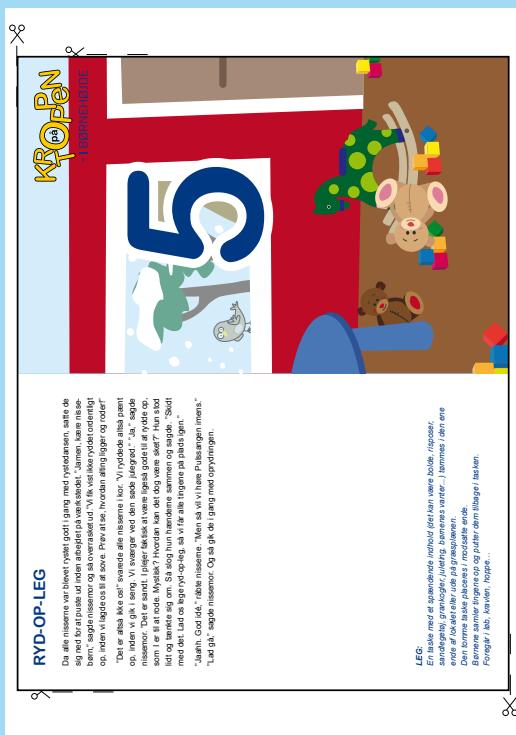

AALBORG
KOMMUNE

Sådan gør du!

Værsgo'! Du sidder lige nu med årets julekalender fra Kroppen på Toppen, som kan gøre jeres december endnu sjovere og fyldt med bevægelse. Det er helt enkelt. Bare følg instruktionen – og så er I klar til at komme fra start. Glæd jer til en ny historie og aktivitet hver dag frem til jul.

Go' fornøjelse... og rigtig glædelig jul

1. Print hele pdf'en ud i 1 eksemplar.
Klip derefter hver side til – bare følg klippestregerne.

2. Sådan – nu er du klar til at folde alle arkene på midten.

3. Find en hulmaskine og lav et hul i hvert af de foldede ark.

4. Træk en snor igennem alle de foldede ark og hæng den op.

5. Nu er den klar til brug. Tag én historie pr. dag. Bare følg dato'en på forsiden.

VÆK JULEMANDEN

Ligesom: Vend en blæksprutte...

Det var en dejlig december morgen. Kaninen Hopti var lige stået op og stod nu og gned sine øjne: "Hvor er her stille. Jeg tror, jeg hopper hen og vækker min allerbedste ven, skildpadden Zlappa". På sin første morgenhoppetur plejer Hopti altid at varme op med: hop en, hop to, hop tre, hop fire, hop fem, hop seks, hop syv, hop otte, hop ni, hop tiiiiiiii. Ja, det var faktisk derfor, hans mor i sin tid valgte at give ham navnet Hopti.

Da han var hoppet hen til Zlappa, ruskede han i skildpadden, så han var ved at falde ud af sin hængekøje. "Hvad sker der?" sagde skildpadden svørtigt. "Er der friske salatblade til morgenmad?" "Det ved jeg ikke," svarede Hopti. "Du kan få en af de gulerødder, jeg har i lommen." Da Zlappa havde fået sin morgenmad, gik Hopti i gang med at forkære skildpadden sit ærinde. "Jo, ser du, nu er vi allerede nogle dage inde i december, og jeg har endnu ikke hørt støj eller andre lyde fra Julemandens værksted." "Hmm... tror du ikke bare, nisserne har valgt at starte med en pause?" svarede Zlappa eftertænksomt. "Nej. Det tror jeg bestemt ikke. Nisser elsker larm og sjov. Måske er der sket noget," sagde Hopti bekymret.

Og så begav vannerne sig hen til Julemandens værksted for se, hvad der var hændt. Jo tættere de kom på Julemandens hus, jo tydeligere kunne de høre alle snorkelydene. "Jamen, hvad sker der?" råbte Hopti. "De sover jo alle sammen. Lad os få dem ud fjerene med det samme". "Ja," sagde skildpadden. "Det går jo ikke, de ligger her og sover, når de skal i gang med at lave julegaver til børnene. Vi må vække dem med det samme."

Det var et stort arbejde at få vækket alle nisserne og Julemanden. Hopti og Zlappa asede og masede for at få dem ud af køjerne.

LEG:

Den voksne – Julemanden - ligger på maven og "suger" sig fast til gulvet, Hopti og Zlappa kan næsten ikke få ham vendt om på ryggen. De må ase og mase.

Børnene kan også være to sammen og ase mase med at vende hinanden.

1 voksen deltager pr. 1-6 nisser.

Der kræves kun lidt gulvpads eller ude på græsplænen/ i sandkassen.

RYSTENDE DANS

Ryste-kroppen-dans

"Aaaarrgh!" råbte Julemanden. "Lad mig sove. Mit store vækkeur har jo slet ikke ringet endnu." "Jamen, hør nu ligé, Julemand!" sagde Hopti. "Det er den 4. december i dag. Det er flere dage siden, I skulle have startet arbejdet på gaveværkstedet". "Hvad siger du?" råbte Julemanden overrasket. "Den fjerde! Men vækkeuret har slet ikke ringet. Hvor er det for resten henne?" "Det står ovre i hjømet, som det plejer," sagde Zlappa og pegede. "Lad mig kigge på det. Min tip-tip-oldfar var udmager for Christian den Fjerde".

Zlappa gik over til uret og skilte det ad, så man kunne se alle tandhjulene og fædrene inde i det. "Halløj" lød det oppe fra den øverste køje. Det var den mindste nisse, der havde rejst sig op. "Der er min træsko. Den, der blev væk lige inden, vi lagde os til at sove." Han pegede ind i urværket. Og ganske rigtigt. Der sad træskoen, klemt fast mellem to tandhjul. "Ahal!" sagde Zlappa. "Der har vi forklaringen". Han lirkede forsigtigt træskoen ud af urværket, og inden den havde ramt gulvet, startede der en øredøvende kimen, så alle måtte holde sig for ørerne. Julemanden sprang hen og slog på uret, så det stoppede. "Der er ingen tid at spilde, folkens. Vi skal i gang på værkstedet med det samme, ellers når vi ikke at få gaverne færdige til juleaften. Lad mig foreslå, at vi starter med at danse vores krop i gang igen." Så blev der tændt for musikken, og alle nisserne dansede rystedans.

KRØPEN
på
T

I BØRNETHØJDE

LEG:

Alle står i en rundkreds.

I kor tæller alle hurtigt til 8, mens man ryster den ene arm.

Derefter tælles til 8, mens man ryster den anden arm, dernæst det samme med først det ene ben, dernæst det andet.

Denne rundgang gentages, hvor der tælles til 4. Derefter igen, hvor der tælles til 2, og en sidste gang, tælles der til 1. Afsluttende råbes der højt i kor "Ryster", mens hele kroppen rystes.

RYD-OP-LEG

Da alle nisserne var blevet ryset godt i gang med rystedansen, satte de sig ned for at puste ud inden arbejdet på værkstedet. "Jamen, kære nisserbørn," sagde nissemor og så overrasket ud. "Vi fik vist ikke ryddet ordentligt op, inden vi lagde os til at sove. Prøv at se, hvordan altting ligger og roder!"

"Det er altså ikke os!" svarede alle nisserne i kor. "Vi ryddede altså pænt op, inden vi gik i seng. Vi sværger ved den sæde julegrød." "Ja," sagde nissemor. "Det er sandt. I plejer faktisk at være ligeså gode til at rydde op, som I er til at rode. Mystisk? Hvordan kan det dog være sket?" Hun stod lidt og tænkte sig om. Så slog hun hændeme sammen og sagde. "Skidt med det. Lad os lege ryd-op-leg, så vi får alle tingene på plads igen."

"Jaahh. God idé," råbte nisserne. "Men så vil vi høre Pulssangen imens."

"Lad gå," sagde nissemor. Og så gik de i gang med oprydningen.

KROOPEN på T

- I BØRNEHØJDE

LEG:

En taske med et spændende indhold (det kan være bolde, risposer, sandlegetøj, grankogler, juleting, børnenes vanter...) tømmes i den ene ende af lokalet ellerude på græsplænen.

Den tomme taske placeres i modsatte ende.

Børnene samler tingene op og putter dem tilbage i tasken.

Foregår i løb, kravlen, hoppe...

SVUP CAROLINE

Fang lopperne...

"Tak for hjælpen," råbte nisserne. "Det var I somme hurtige til. Så skal I trække i arbejdstøjet og gå over i værkstedet." Nisserne glædede sig til at komme i gang med at lave julegaver. De kom nærmest op at slås for at komme hurtigst i tøjet og over i værkstedet. "Giv mig min jakke! Nej, det er min hue! Du træder på mine bukser! Hvor er mine træsko?" Der var en asen og masen mellem nisserne, meninden længe var de alle ude af døren og over i værkstedet.

Da de hver især havde fundet deres plads, begyndte de at spørge hinanden. "Hvem har taget min hammer? Hvor er min skruetrækker? Hvem har glemt at lægge min høvl på plads? Der er nogen, der har taget min store saks!" Og ganske rigtigt. Der mangede en masse ting på værkstedet, og der var heller ikke så ryddeligt, som der plejede at være. "Jeg har fundet min sav," sagde en af nisserne. "Men jeg mangler mine arbejdshandsker." "Her er mine ør," sagde en anden. "Men jeg kan ikke finde min hammer." Julemanden stod og kløede sig i skægget. Det gjorde han altid, når han skulle tænke sig om. "Jeg synes, vi skal se, om vi kan finde alt det forsvundne værktøj. Kom, lad os hjælpe hinanden." "OK," sagde nisserne. "Men så vil vi lege Svup Caroline først." Ja, ja lad os det," mumlede Julemanden.

LEG:

En masse bolde lægges i et tæppe/ en faldskærm/trøje eller lignende.

Syng:

"Svup Caroline mavepine,
sengen fuld af lopper
mor kan ikke fange dem
for allesammen hopper."

I mens svinges tæppet frem og
tilbage.
Børnene står udenom og hopper
med på sängen.

På "...allesammen hopper" sendes
boldene op i luften.

Børnene skal fange alle boldene og
lægge dem tilbage i tæppet.

Legen kan nærmest leges i en
uendelighed, og specielt de små
elsker den.

I skal bruge:
Tæppe eller kurv eller lignende.
Bolde, gerne forskellige størrelser,
materialer.

JEG LØB MIG OVER SØ OG LAND

Da alle nisserne var færdige med at lege Svup Caroline, stod de alle sammen med Julemanden og kiggede på bunken af værkøj, som de havde samlet sammen. "Det var sandelig ikke meget," sagde Julemanden og så bekymret ud. "Næh," sagde en af nisserne. "Vi plejer da at have meget mere værkøj. Og sig mig lige, - hvor er den store saks, som vi plejer at bruge, når vi klipper dit skæg?" Julemanden så ned af sig selv. Skægget nædede helt ned til jorden. Så meget havde det nædet at vokse, mens de havde sovet. "Ja. Jeg trænger sandeligt til at få skægget klippet. Jeg kunne jo risikere at falde i det," konstaterede Julemanden. "Nå!" sagde han og slog hænderne sammen med et ordentligt klask. "Vi må klare os med det værkøj, vi har nu. Det kan være Hopti og Zlappa kan hjælpe os med at løse mysteriet om det forsvundne værkøj."

Nisserne gik i gang så godt, de nu kunne. Men det var ikke alle, der havde det værkøj, de skulle bruge. Efter et stykke tid begyndte de nisser, der ikke havde noget at lave, at kede sig. Og nisser, der keder sig, begynder at drille! "Julemanden ligner en tussegammel mand med sit lange skæg," var der en, der sagde. "Halløj, du gamle tusse. Pas på, du ikke skvatter i skægget," var der en anden, der sagde. "Kom, lad os drille Julemanden og lege jeg løb mig over sø og land med ham," var der en, der foreslog. Inde længe løb nisserne rundt og sang, mens Julemanden forpusset forsøgte at fange dem. Det lykkedes også at få ham til at falde i sit skæg.

KROOPEN

på
- I BØRNETHØJDE

LEG:

Den gamle sangleg "Jeg gik mig over sø og land..." har vi omdøbt til "Jeg løb mig over sø og land".
Man kan både stille sig i en rundkreds eller fordele sig ud over et område og løbe på stedet. Kan leges både inde og ude i terrænet.

Jeg har hjemme iBokseland...
Sparkeland...
Hoppeland...
Trampeland...
Listeland...
Og alle dem som.....kan ja de har hjemme i.....land

PIZZA MASSAGE

Nisserne var kommet til at drille Julemanden, fordi de kedede sig. Nu syntes de efterhånden, at det var ved at være lidt synd for Julemanden, som selv ikke kunne fange dem. Så de valgte at stoppe, mens legen var god. "Tak, skal I ha' ", pustede Julemanden og grinede. "Der fik jeg rigtig nok sved på panden. Jeg blev faktisk også en smule sulten. Lad os se, om nissemor har kogt en stor portion julegrød til os." De få nisser, som arbejdede, lagde værkøjet fra sig og så ud som om, det var en god idé med noget at spise.

Da de kom ind i køkkenet, stod nissemor og nægte i en gryde. Men, det var ikke den store gryde, som hun plejede at bruge. Denne her var lille bitte. Da hun hørte nisseerne komme ind, vendte hun sig om og holdt en næsten tom sæk op foran sig. "Se, " sagde hun og snøfede. "Den store sæk med ris er næsten helt tømt. Og der skulle være ris til hele julen." Nisserne og Julemanden gloede med store øjne på den tomme sæk, mens der faldt et par riskom ud af et lille hul. "Ah nej!" sukkede Julemanden. "Først vækkes uret, så værkøjet og nu er alle risene borte. Det bliver ikke nogen god jul i år." "Jeg er sulten." "Det er jeg også!" hylede nogle af de små nisser. Så lad os lege pizza-massage, " foreslog en af de store nissepiger. "Jaaaal! Pizza! rábte de små i munden på hinanden. De glemte helt, at de var sultne, da de gav hinanden pizza-massage.

LEG:

Stå eller sid bag hinanden.
Fortæl historien mens I laver følgende bevægelser til:

Historie:

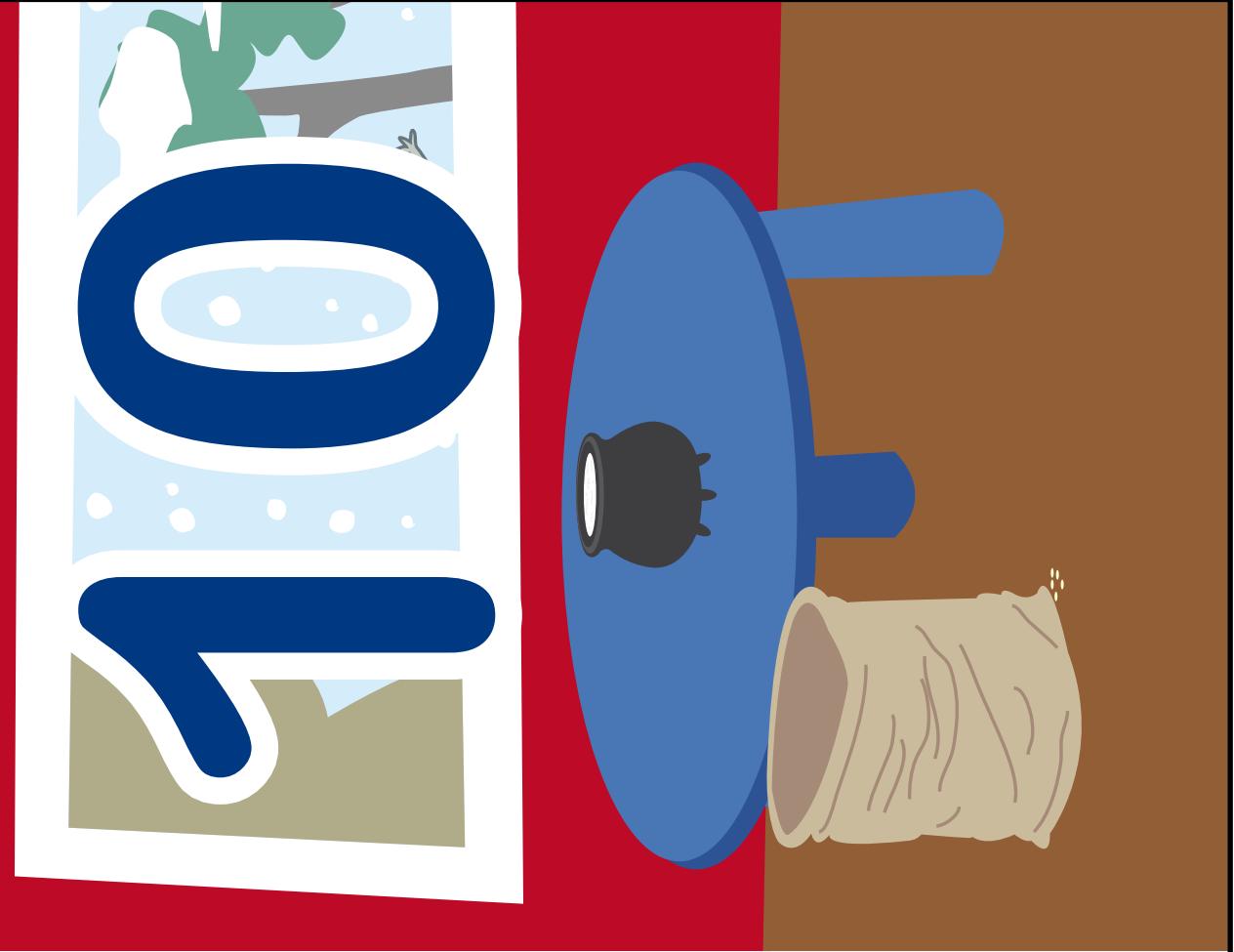
Vi skal lave pizza, så vi ælter dej'en
Dejen skal klappes flad til en pizza-
bund
Ost og skinke fordeles på pizzaen
Pizzaen skal i ovnen

Bevægelse:

Æltebevægelser på ryggen
Klappe på ryggen
Flejbevægelser på ryggen
Hold hænderne på skuldrene og
mærk varmen

KROOPEN

- I BØRNEHØJDE

KONGENS EFTERFØLGER

Nisserne sad på gulvet og gav hinanden pizzamassage. Det var sjovt og dejligt, så de grinede og fristede. De glemt alt om, hvor sultne de var. En af de små nissepiger, som lå på maven, råbte pludseligt. "Se mor. Jeg har fundet et riskom! Her er et til. Og et mere," fortsatte hun. "Det ser mystisk ud," sagde nissemor. "Lad os lige få Hopti og Zlappa til at undersøge det nærmere. Hun kaldte kaninen og skildpadden ud i køkkenet, så de kunne undersøge sagen nærmere." Hmm, "sagde Zlappa. "Det ser ud som om, at der er nogen, der har fjernet jerens ris. Uden at vide det har de efterladt et spor." "Jeg vil foreslå, at vi straks følger sporet, så vi kan finde ristystrene," sagde Hopti. "Kom! Følg efter mig."

De fulgte sporet og endte uden for nissernes hus. "Sporet fortsætter langt hen over marken og ud i skoven," sagde Zlappa og så helt opgivende ud. "Det er ikke noget problem," sagde en af de større nisser. "Hopti følger sporet, og så kan vi andre følge efter, mens vi leger Kongens Efterfølger." "Jaah," råbte de små nisser. "Så skal du huske at lave skøre bevægelser og andre sjove ting." "Det skal jeg nok," lovede Hopti. Og så hoppede de alle sammen henover marken og ind i skoven, hvor sporet endte foran et lille hul. "Pyha," pustede Zlappa. "Det var hårdt, men sjovt. Lad os lige holde en lille pause, inden vi ser, hvem der bor nede i hullet."

KROOPEN på BØRNEHØJDE

- I BØRNEHØJDE

LEG:

Børnene skiftes til at løbe forrest og bevæge sig på forskellige måder (løbe, hoppe, ruljer som naboen hund, vrait som ænder i parken...)

De andre løber efter og efterligner bevægelseerne.
God at lege bådeude og inde.

PULSSANGEN

Nisserne, Hopti og Zlappa stod nu og kiggede ned på det lille hul i skovbunden. Man kunne tydeligt se sporet af riskorn, som fortsatte hele vejen ned i hullet. "Hvem melder sig til at kravle ned i hullet for at se, hvem der har taget vores ris?" spurgte Hopti. "Det gør jeg." Der var mindst 10 nisser, der meldte sig, så det endte med, at Zlappa måtte trække lod mellem dem. Da vinderen af lodtrækningen skulle til at kravle ned i hullet, kunne de godt se, at der var noget galt. Hullet var alt for lille til, at der kunne kravle en nisse dermed. Selv ikke den mindste nisse kunne få hovedet ned i hullet. Så stod de alle og kiggede på hullet, mens de prøvede at komme på gode ideer.

"Jeg har det," råbte Hopti pludselig. "Hvis nu vi forestiller os, at ristystene er ligeså nysgerige som nisser, kaniner og skildpadder, så kunne det være, at vi kunne lokke dem herop!" "Hvordan?" spurgte nisserne i munden på hinanden. "Det ved jeg ikke. Lad os prøve noget forskelligt," svarede Hopti. "Jeg forstår, hvad du mener," sagde Zlappa. "Lad os alle prøve at smaske så højt, vi kan." Så smaskede alle, så højt de kunne (*Alle børnene smasker*). "Vi prøver noget andet. Alle klapper så højt, de kan." Det hjalp stadig ikke noget. "Hvad med om vi alle prøver at trampe så hårdt, vi kan?" foreslog en af nisserne. Så trampede de det bedste, de havde lært. Det hjalp heller ikke! Nu var det lige før, at de var ved at give op. Men så sagde DJ-nisse: "Jeg har taget Pulssangen med på min ghettoblaster. Hvad med om vi spiller den rigtig højt, mens vi laver den vildeste hoppedans?" Alle så på hinanden og nikkede. De var enige om, det var en god idé. DJ-nisse tændte for musikken, og alle hoppede og dansede, så jorden rystede, og grankoglerne faldt ned fra træerne. Da musikken stoppede, fik de alle øje på et par små sorte øjne, der blinkede nede i hullet. "Hvad sker der lige?" sagde en lille hæs stemme.

LEG:

Smaske, klappe, trampe og danse hoppedans til pulssangen.
Pulssangen findes på www.kroppenpaatoppen.dk
Ellers sættes bare jeres yndlingsmusik på, og i danser rundt.

KROPPEN på TOpen

I BØRNEHØJDE

HØJT SOM ET HUS

Nu stod alle nisserne og stirrede med vidt åbne øjne på det lille hul i skovbunden. "Slikke en larm og træmpen," sagde den lille hæse stemme. "Vi troede, Isov." Nu kom der også en lille sort og spids snude til syne. På snuden var der nogle lange knurhår. "Hjælp, en rotte," skreg en af de små nisser. "Lad os løbe hjem og gemme os." "Hjælp, en rotte," skreg en af de små nisser. "Lad os løbe hjem og gemme os." "Tag det roligt. Vi gør jer ikke noget," sagde rotten. "Jamen, I har da taget alle vores ris, så vi ikke kan lave risengrød" Det var en af de lidt større nisser, der var trådt frem for at kigge nærmere på rotten. "Det er måske også jer, der har taget en masse værkøj hjemme fra vores værksted?" spurgte en af de andre nisser. "Eller rodet hjemme i vores hus?" Man kunne nu se på nisserne, at de var ved at blive vred. Så rotten blev lidt nervøs og rakte poterne op i luften og viftede dem hurtigt rundt. "Ah, nej. Det er en misforståelse," fik den fremstammet. "Det var slet ikke meningen, at vi ville bare hjælpe. Kom ned i vores rotterede. Så kan vi forklare jer, hvordan det hænger sammen."

Nisserne så på hinanden og nikkede, som om de var enige om, det var en god idé. "Men sig mig lige," begyndte Zlappa. "Hvordan vil du have, at vi skal komme ned til jer gennem det der lille hul?" "Det skal jeg forklare jer," sagde rotten. "I skal sige denne trylleremse og gøre det samme som jeg. Er I klar?" Nisserne nikkede.

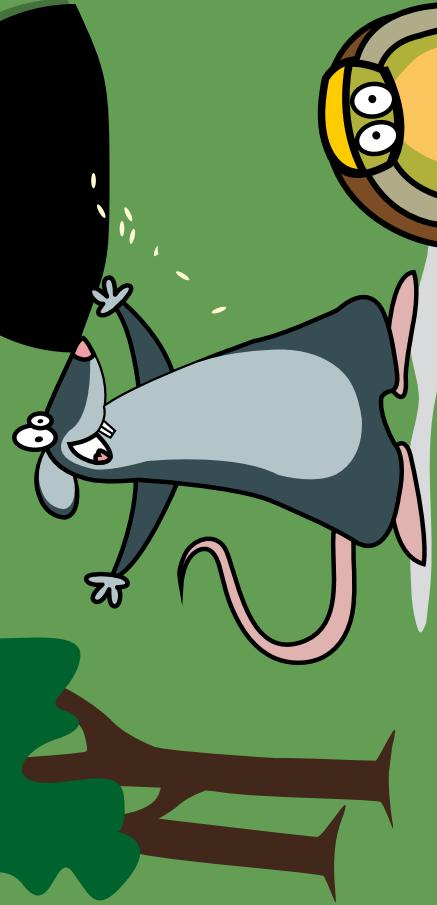
Så sagde rotten: "Højt som et hus, lille som en mus, bred som en vej, smal som en streg."

LEG:

Remse:

Højt som et hus
Lille som en mus
Bred som en vej
Smal som en streg
Og flad som en pandekage

Bevægelse:
Stræk hænderne højt over hovedet
Rul dig sammen som en bold
Stå med hæt spredte ben og arme
Saml arme og ben langs kroppen
Smid dig ned på gulvet

HEJ OG GOD DAG STOPDANS

KRØPEN
på
T

- I BØRNEHØJDE

Nisserne gjorde, som rotten havde fortalt. De sågde tryllerens "Højt som et hus" og bevægede sig samtidigt. Efter at have sagt remsen "3 gange, var de alle blevet så små", at selv den største nisse kunne kravle gennem hullet og ned i rottereden. "Her er mørkt," sagde en af de mindste nisser. "Bare rolig," sagde rotten. "Når vi kommer helt ned i hulen, er der lys." De gik et stykke tid gennem nogle lange mørke gange. Efter et stykke tid kom de til et stort lyst rum, hvor der var masser af rotter som legede, slappede af eller arbejdede. Midt i rummet var der en forhøjning, hvor der stod en gammel skæv stol.

På stolen sad der en gammel gråhåret rotte med lange knurhår og venlige øjne. Rotten havde et par store runde briller siddende yderst på sin snude, og på hovedet havde den noget, der mindede om en kongekrone. "Host, host," lød det fra den gamle rotte. "Velkommen til vores hule. Eller rettere sagt: Mit kongerige. Vi skylder vist jer nisser en forklaring på alt det, der er sket. Og den skal I få, når vi har hilst på hinanden." Rottekongen klappede i sine hænder, og der blev musestille i hulen. "Host, host," lød det igen fra den gamle rotte. "Jeg vil gerne have, at vi hilser på hinanden, inden vi fortæller nisserne, hvad der hændt her i den seneste tid. Jeg vil bede jer alle om at gøre klar til Hej og god dag sangen." Så sang og legede de alle. Efter sangen var de dejligt udmattede og fandt et dejligt blødt sted at sidde.

I morgen skal vi høre, hvad rottekongen havde at fortælle.

LEG:

Sæt godt julemusik på ghettoblasterne.

Hver gang musikken stopper hilser vi på hinanden på en ny måde:

- siger sit navn
- vinker
- bukker
- nejer
- giver high-five
- osv.

ÆGGESTAFET

- nu med kartofler og grankogler (Nissernes værkøj)

"Host, host," lod det endnu en gang fra rottekongen. "Jo, ser I kære nisser," begyndte han. "Da vi var næst frem til den 1. december, og vi endnu ikke havde hørt larm fra jeres værksted, så blev vi en lille smule bekymrede. Vi turde ikke vække jer, da de fleste begynder at råbe op og fare rundt, når de får øje på os rotter." "Jeg er ikke bange for rotter," sagde den mindste nisse. "Jeg synes, I såde og sjove." "Ha, ha, host host," sagde rottekongen. "Tak skal du have, lille ven. Det var godt sagt. Nå, hvor var det nu, jeg var kommet til? Ah jo. Vi listede os rundt i jeres hus og jeres værksted, men der var slet ikke nogen, der arbejdede med julegaverne. Så blev vi faktisk lidt bange for, at I slet ikke ville have julegaver i år. Det var egentligt derfor, vi besluttede at flytte jeres værkøj og julegavemaskiner hermed i rotteriet." "Har I også taget min skruetrækker?" spurgte en af nisserne. "Øh, ja. Det har vi temmelig sikret," svarede rottekongen.

Hopti rejste sig med et sæt. "Nu er der ingen tid at spilde. Vi må i gang med julegaverne med det samme. Ellers er der ingen gaver til alle børnene." Han stod og hoppede utålmodigt op og ned. "Lad os få alle tingene tilbage til nissernes værksted," foreslog Zlappa. "Jeg har en plan." Så forklarede skildpadden, hvordan nisserne og rotterne i fællesskab kunne få alle tingene båret tilbage til nissernes værksted.

KRØPEN
på
T

- I BØRNEHØJDE

LEG:

Børnene står ved siden af hinanden bag en startlinje. I den ene hånd har de ske med en grankogle (de mindste børn har ikke en ske). Ved starten lægges koglen i skeen og bæres til mållinjen, som er 6-10 m fra startlinjen.

Legen kan gøres sværere ved at lave forhindringer på ruten, eks. slalom rundt om kugler. Legen kan også udvides med forskellige ting til skeen, så børnene i bedste myretue-stil transporterer alt fra æg til grankogler.

STORM, REGN OG SLUD

Hvor hurtigt kan du reagere?

Alle rotterne og nisserne løb frem og tilbage mellem rotteriget og nissernes værksted for at bære nissernes værkøj tilbage. Der var ikke mange dage til, at der var julenatten, og de havde endnu ikke fået lavet en eneste gave. "Det ser sort ud," sagde Julemanden med tårer i øjnene. "Selv om I skynder jer, så tror jeg det er ved at være for sent." I det han sagde det, blev det næsten mørkt, og sorte skyer trak sammen på himlen. "Åh, nej!" råbte Hoppi. "Der er storm på vej. Så kommer der sikkert også regn og slud. Nisser og rotter hader dårligt vejr." "Så kan de da bare kravle ind i deres skjold," sagde Zlappa. "Tænk dig om, din åndede skildpadde," sagde Hoppi vredt. "Det er jo kun dig, der har et skjold!" "Nå ja," sagde Zlappa flovt. "Det havde jeg glemt".

"Det er dårligt vejr," sagde nisserne og rotterne i munnen på hinanden. "Vi bliver nødt til at holde pause til, uvejet er forbti". "Ikke tale om," sagde Hoppi. "I må gøre, som vi kaniner plejer at gøre, når vi erude i dårligt vejr." Hoppi forklarede dem alle, hvordan man skulle gøre, når man erude i dårligt vejr. Rottekongen fik til opgave holde øje med vejret og råbe regn, storm og slud, så de alle vidste, hvad man skulle gøre for at beskytte sig mod uvejet.

Det hjalp, og inden længe stod alt værktøjet lige uden for Nissernes værksted.

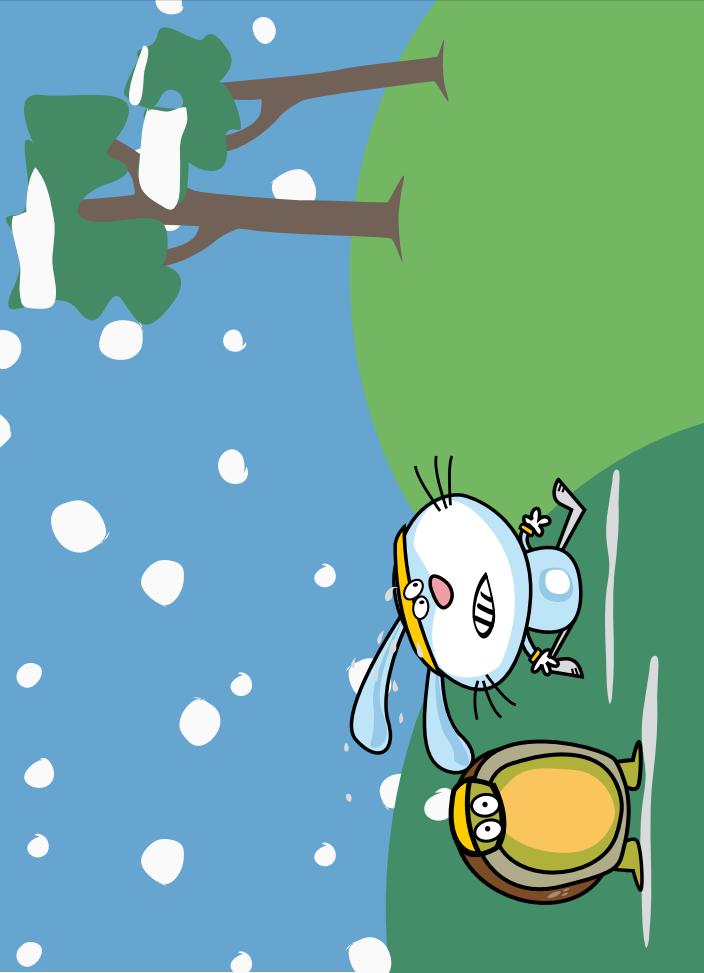
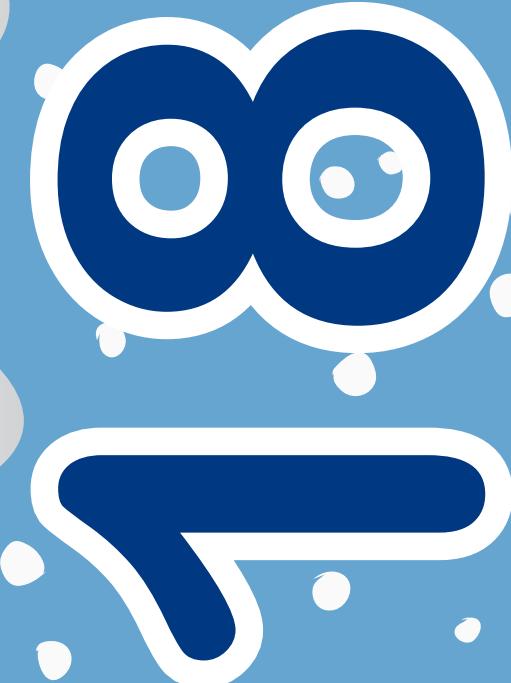
LEG:

Børnene løber rundt på kryds og tværs.
Når den voksne råbber "Storm", skynder børnene at lægge sig fladt på gulvet.

Når der råbes "Regn", kralver de straks op på skærmer, børde osv.
Ved "Slud" danner børnene hurtigt muligt par ved at holde hinanden i hånden.
De yngste kan starte med én af kommandoerne, siden lægges flere til, når de har forstået systemet.

- BØRNENES HØJDE

RENGØRINGSTAGFAT

Skøjtetagfat på altmuligklude

Nissernes værkøj stod uden for værkstedet, og nisserne og rotterne stod lidt og sludrede med hinanden. "Sig mig lige.." råbte Julemanden højt. "Hvorfor står værkøjet uden for og ikke inde på værkstedet, hvor vi skal bruge det?" Han hev i døren og opdagede, at den var låst. Han kiggede ind gennem ruden og fik øje på nissemor, som gik rundt inde på værkstedet og vaskede gulvet. Han bankede utålmodigt på døren, indtil nissemor om-sidder lukkede op. "Hvad vil du?" spurgte hun og tørnede sveden af panden. "Vi skal ind og i gang med julegaverne, og det kan ikke gå hurtigt nok," sagde Julemanden. "I bliver nødt til at vente. Gulvet er ikke blevet vasket, siden Nisseelines barmedåb for 417 år siden. Det er mægbeskåd. Det er lettere at komme til, når alt værkøjet står udenfor," sagde nissemor. "Jeg er færdig om 2 dage, hvis jeg skynder mig."

"OM TO DAGE!" Julemanden var ved at eksplodere. Hans hoved var helt blåt. "Vi kan hjælpe med at gøre rent," sagde en af rotterne. "Vi har en meget sjov og god metode, som vi bruger, når vi gør rent i hele Rotteriget. Kom, så skal I se." Nissemor åbnede døren, så de kunne komme ind. Hun fandt en masse klude, så de alle kunne hjælpe til. I løbet af nul komma fem var gulvet i værkstedet skinnende rent for første gang i 417 år.

Efter rengøringen satte de alle maskiner og værkøj hen, hvor det hørte til.

KROOPEN

på
- I BØRNEHØJDE

LEG:
Alle børn får 2 altmulig-klude el./lign til hver fod. En eller flere er fangere.
Når man fanges, bliver man selv fanger. Legen slutter, når sidste barn er fanget.

POLITI OG RØVERE

Nu gik det rigtig stærkt med at få lavet julegaverne færdig. Julemanden var i højt humør og gik rundt og nymede melodien til "Nu' det jul igen". Bjerget af julegaver voksede sig bare større og større. Da både nisser og rotter hjalp til med at lave julegaver, var der nogle af de små nisser og de små rotter, der ikke havde så meget at lave. De begyndte at kede sig. Små rotter og små nisser, som keder sig, bliver ramt af en sygdom, som hedder DRILLESYGE. Og det er faktisk ikke så slemt for dem, der får sygdommen, som det er for dem, der IKKE får sygdommen.

Inden længe havde drillesygen spredt sig til alle de små nisser og rotter, som kedede sig. De løb rundt og væltede brædder, skubbede værkøjet ned fra høvlebænkene, gemte tuberne med lim, slukkede for boremaskinen, tog rålen fra symaskinen, klippede hårene af penslene og gjorde mange andre virkelig irriterende ting. Det blev snart for meget for de større rotter og nisser, så det varede ikke længe, før de jagtede de små rundt i værkstedet. De små hylede og skreg, både fordi de var lidt bange for at blive fanget, men også fordi de syntes, det var morsomt. "Stop," råbte Hoppi. "Jeg tror, vi har brug for en lege-pause, inden vi går videre med arbejdet." "God idé, Hoppi!" råbte de alle. Så legede de lidt.

KROPPEN

på
KT
- I BØRNEHØJDE

S O

LEG:

Børn og voksne deles op i to hold. Det ene hold er røvere, det andet hold er politiet. Mange kegler eller plastikflasker med sand i stilles op på et større område.

Røverne skal nu løbe rundt og vælle keglene med hænderne (ikke sparke til keglerne) og politiet skal løbe rundt og holde orden (rejse keglene op igen).

Hvis lidt større børn deltager kan man fx tage tid med et vist interval og se om røverne eller politiet har fået væltet/rejst flest kegler op.

SÆKKESTAFET

"Juhuh!" Julemanden dansede rundt af glæde. "Vi er færdige. Alle gaver er klar. Er der mere, vi mangler at gøre?" Zlappa prikkede Julemanden på skulderen og sagde: "Du har vist glemt, at vi skal have fyldt alle gaverne i sække, før vi kan læsse dem op i kanen." "Åh ja. Det er sandt," sagde Julemanden. "Men der er jo hul i den store sæk. Hvad gør vi så?" "Vi tager da bare en masse små sækkel!" råbte Hopti. "Så kan vi lege min yndlingsleg. Kom alle små nisser og rotter. Lad os finde en masse sække til gaverne."

Nisser og rotter kom hoppende med sække fra alle verdenshjørner. Gad vide, hvor de har fundet dem?

Da alle sækkene var fyldt med gaver, læssede de dem op på kanen og gjorde klar til at vinke farvel til Julemanden. Han sad allerede i kanen og skulle lige til at råbe "Af sted" til rensdyrene. Nissemor kom løbende ud inde fra køkkenet, mens hun råbte: "STOP. STOP! Jeg ved godt, det har været lidt hårdt og lidt travlt i denne jul. Men I glemmer noget meget vigtigt." De så alle på hende med store spørgende øjne. Det var, som om de ville sige: "Hvad mener du nissemor?" Så nynnede hun melodien til "Nu' det jul igen" og alle råbte: "Juhuh! Vi skal danse Nu' det jul igen." Nisserne og rotterne lavede en lang slange med Julemanden forrest og Nissemor bagest. Så sang alle så højt, de kunne. Selv Rottekongen prøvede at synge, men det lød nu mest som: "Nu' det HOST igen, og nu' det HOST igen."

Aller leger "Nu' det jul igen"

Juleslangen bevægede sig gennem hele nissernes hus, ud over marken, ind i skoven og hen til rottehullet. Foran hullet gjorde sig små. (*Leg: Højtsom et hus*) Da de alle var kommet gennem hullet og ned i Rotteriget, fortalte juleslangen indtil, de havde besøgt hvert eneste rum. Da juledansen var færdig, gik de alle ud for at vinke til Julemanden. Nu havde han travlt igen, for han havde moret sig så godt, at han var lige ved at komme for sent på arbejde. Og det ville være fløjt, da det er den eneste dag på året, hvor det vigtigt, at han møder til tiden.

LEG:

Lav en stafet, gerne med flere rækker, så der bliver mindst mulig ventetid, og lad alle børnene hoppe mange gange. De yngste kan hoppe uden sække. *I skal bruge: Nissesæk eller dynebetræk.*

KROOPEN på T

- I BØRNEHØJDE

